

Avdelningen för analys
Karin Flyckt
Karin.flyckt@socialstyrelsen.se

Socialdepartementet
103 33 Stockholm

Socialstyrelsens yttrande över Översyn av insatser enligt LSS och assistansersättningen SOU 2018:88

Ert diarienummer S2019/000888/SOF

Socialstyrelsen avstår från att kommentera de förslag som tas upp i remissmissvitet.

3.4.7. Mål och inriktning samlas och rubriceras i lagen

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget att bestämmelser som berör mål och inriktning samlas och rubriceras i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa personer med funktionsnedsättning, LSS. Myndigheten anser dock att bestämmelserna bör ha sin utgångspunkt i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och målen för funktionshinderspolitiken. Socialstyrelsen saknar sådana skrivningar i författningskommentarerna. Myndigheten saknar även skrivningar i författningsförslaget om ett jämställdhetsperspektiv, likt förslaget i Hållbar socialtjänst – en ny socialtjänstlag (SOU 2020:47).

4.2.3 Nya begrepp i regleringen av vilka som omfattas av LSS

Socialstyrelsen tillstyrker att ersätta begreppen *begåvningsmässigt funktionshinder* och *andra varaktiga fysiska eller psykiska funktionshinder* med *begåvningsmässig funktionsnedsättning* respektive *annan varaktig fysisk eller psykisk funktionsnedsättning*. Att ändra till begreppet *funktionsnedsättning* i beskrivningen av personkretsen ligger i linje med Socialstyrelsens rekommendationer av termer och begrepp, och torde bidra till en mer enhetlig begreppsanvändning.

5.3.6. Förslag gällande ny insats om personlig service och boendestöd

Socialstyrelsen tillstyrker delvis förslaget om att en ny insats ska införas i LSS: *personlig service och boendestöd*.

Myndigheten tillstyrker förslaget om den nya insatsen och instämmer med utredningen att det finns behov av en annan form av stöd i boendet utöver de insatser som i dag finns i LSS. Insatsen skulle innebära ett ändamålsenligt komplement till personlig assistans och bostad med särskild service och att enskilda med rätt till insatser enligt lagen skulle kunna välja vilken form av boende de önskar. Socialstyrelsen instämmer i bedömningen av vad insatsen ska innehålla. Myndigheten instämmer även i bedömningen att det inte finns skäl att ange någon övre gräns för stödet.

Socialstyrelsen avstyrker dock förslaget att *även den som bor i en bostad med särskild service ska ha rätt till insatsen, i den utsträckning behovet inte tillgodoses*

genom stöd i bostaden. Myndigheten befarar att det kan uppstå gränsdragningsproblem om boendepersonal ska ge ett visst stöd i bostaden och personal inom ramen för den föreslagna insatsen ska ge stödet utanför bostaden. Istället bör insatsen ledsagarservice finnas kvar som en egen insats och kunna sökas av den som bor i bostad med särskild service och av andra som enbart behöver ledsagning, se nedan. Ledsgning bör dock också ingå i personlig service och boendestöd.

6.2.2 Barn med funktionsnedsättning och deras familjer behöver ett mer flexibelt stöd

Socialstyrelsen instämmer i utredningens bedömning att insatserna i LSS, och annat stöd, ska vara flexibla och tillsammans ge ett sammanhållet stöd som gör det möjligt för familjer med barn med funktionsnedsättning att leva ett så normalt liv som möjligt. Barnets perspektiv omfattar såväl barn med funktionsnedsättning som de syskon som ingår i familjen. Myndigheten saknar emellertid skrivningar i författningskommentarerna som skulle visa att syskon också omfattas av lagen.

6.3.6. Förslag gällande insatsen avlösarservice

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om att insatsen *avlösarservice i hemmet* ska benämnas *avlösarservice*. Socialstyrelsen har tidigare konstaterat att det förekommer lokala riktlinjer som begränsar möjligheten till att avlösarservice kan ges utanför hemmet, vilket försvårat exempelvis hämtning på skola och utomhusaktiviteter. Förslaget innebär därför ett viktigt och välkommet förtydligande av att insatsen inte bara kan utföras i hemmet. Socialstyrelsen anser dock att det behövs ett förtydligande av huruvida insatsen är avsedd att också kunna beviljas för att föräldern ska kunna förvärvsarbeta.

6.5.6. Insatsen korttidstillsyn

Socialstyrelsen instämmer i bedömningen om ändrad åldersgräns för insatsen *korttidstillsyn för skolungdom utanför det egna hemmet i anslutning till skoldagen samt under lov*.

Myndigheten avstyrker dock förslaget att namnet på insatsen ska ändras till förlängd utbildning i fritidshem. Insatsen handlar om tillsyn och omvårdnad, inte om utbildning och pedagogik. Socialstyrelsen menar därför att ett sådant namnbyte kan bli vilseledande.

Insatsen kan inte alltid utföras i ordinarie fritidshem, utan behöver utformas utifrån barnets behov, exempelvis genom att ges i hemmet eller i särskilda grupper (prop. 1992/93:159 s. 79). Socialstyrelsen menar därför att det vore olyckligt att begränsa insatsen till en viss byggnad.

Att närståendes behov av avlastning anges som skäl till insatsen är nytt och riskerar att medföra en sammanblandning med insatsen korttidsvistelse. Skrivningen bör därför enligt Socialstyrelsen tas bort ur förslaget.

6.6.4 Riktlinjer för bostad med särskild service för barn och unga

Utredningen beskriver att missförstånd kan uppstå eftersom familjehem är ett begrepp som finns både i SoL och LSS. Om lagstiftaren inte längre menar att familjehem i SoL och LSS är samma insats bör det inte heller heta samma sak, anser Socialstyrelsen. Det föreligger då en stor risk för rättsosäkerhet. I betänkandet använder utredningen begreppet stödfamilj. Det bör därför, enligt Socialstyrelsen,

utredas huruvida familjehem enligt 9 § 8 LSS borde byta namn till stödfamilj, också för att visa att föräldrahemmet är basen för barnet.

7.2.7. Ledsagarservice ska inte längre finnas som en särskild insats

Socialstyrelsen avstyrker förslaget att insatsen *ledsagarservice* inte längre ska finnas, utan ersättas av insatsen *personlig service och boendestöd*. Myndigheten befarar att det kan bli svårare för de som bor i bostad med särskild service att få stödet om det är en del av en mer omfattande insats, eftersom tröskeln till att beviljas ledsagning riskerar att bli högre. Socialstyrelsen vill i sammanhanget referera till myndighetens tidigare kartläggning¹, som även omnämns i betänkandet (sida 223): ”Socialstyrelsen angav i kartläggningen att om boendestöd införs som en insats i LSS är det viktigt att insatsen ledsagarservice inte tas bort. Insatserna skulle till viss del kunna överlappa varandra, men ledsagarservice har främst ett annat syfte och en annan målgrupp än boendestöd och utgör ett viktigt komplement till andra insatser enligt LSS för att möjliggöra aktiviteter utanför boendet.”

7.3.5. Förslag rörande insatsen kontaktperson:

Socialstyrelsen tillstyrker delvis förslaget att stöd i form av *biträde av kontaktperson* ska kunna ske genom en gruppaktivitet, om den enskilde samtycker till det.

Det finns idag inga hinder för att flera brukare och kontaktpersoner gör aktiviteter i grupp. Det går också bra att en och samma person har flera uppdrag som kontaktperson. Socialstyrelsen befarar att formuleringarna om kontaktperson som gruppaktivitet kan skapa vissa problem. Det får inte råda något tvivel om att insatsen kontaktperson även fortsättningsvis är en individuellt utformad insats som den enskilde själv ansöker om. Ett problem som kan uppstå om det blir flera som delar på en kontaktperson är också att den enskilde oftast behöver ha med någon som håller rätt på tiden och följer med till aktiviteten. Då behövs även en kontaktperson för att ledsaga.

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget att Myndigheten för delaktighet får i uppdrag att i samverkan med Socialstyrelsen ta fram ett kunskapsstöd för kommunernas arbete med insatsen biträde av kontaktperson, med fokus på bland annat rekrytering och stöd och möjligheter till olika kommunikationssätt.

8.2.6. Förslag rörande daglig verksamhet.

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om att den enskilde, efter att ha blivit beviljad daglig verksamhet, ska ha rätt till en inledande kartläggning för att fastställa hur insatsen bäst kan utformas utifrån de individuella behoven. När det gäller unga personer som kommer direkt från skolan så är studie- och yrkesvägledare och Arbetsförmedlingen viktiga aktörer i ett sådant kartläggningsarbete.

Av betänkandet framgår att den föreslagna kartläggningen ska göras efter det att insatsen blivit beviljad. Socialstyrelsen menar dock att det kan behöva klargöras för kommunerna vad kartläggningen ska innehålla, som inte redan ingått i utredningen av rätten till insatsen. Det är också angeläget att verksamheten ständigt utvecklas och anpassas efter individuella behov, vilket förutsätter uppföljning på individnivå. Socialstyrelsen vill därför understryka vikten av att alla dessa delar finns på plats, inte bara en initial kartläggning.

¹ Kartläggning och analys av vissa insatser enligt LSS. Delredovisning av regeringsuppdrag. Socialstyrelsen; 2015.

Socialstyrelsen tillstyrker att vi bör få i uppdrag att, i samarbete med Myndigheten för delaktighet, ta fram ett kunskapsunderlag för hur den dagliga verksamheten kan utformas för de som står längst bort arbetsmarknaden.

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om att en kartläggning av förhållandet mellan insatsen daglig verksamhet och arbetsmarknads- och utbildningsområdena ska utgöra utgångspunkt för en översyn av insatsen. Myndigheten efterlyser dock ett tydliggörande av vilken aktör som bör genomföra översynen.

8.3.3. Reglering av habiliteringsersättning

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget att det ska framgå av lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter att kommunerna får utbetala habiliteringsersättning till den som deltar i daglig verksamhet enligt LSS. Idag är möjligheten att betala ut ersättning oreglerad och alla kommuner betalar inte ut ersättning. Statsbidraget för habiliteringsersättning har bidragit till att fler kommuner betalar ut ersättning. I åiterrapporteringen till Socialstyrelsen har flera kommuner uttryckt önskemål om att ersättning ska regleras. Myndigheten bedömer att en reglering av möjligheterna att betala ut habiliteringsersättning skulle dels underlätta för kommunerna, dels bidra till att ytterligare minska skillnaderna mellan kommunerna och därigenom öka jämlikheten.

9.8. Ändringar rörande insatsen rådgivning och annat personligt stöd

Socialstyrelsen tillstyrker att insatsen *rådgivning och annat personligt stöd* ska benämnas *särskilt expertstöd*. Myndigheten ställer sig dock tveksam till den föreslagna skrivningen i författningstexten: *den som har behov av kunskap om sin funktionsnedsättning och behöver stöd för att hantera den i olika situationer har rätt till särskilt expertstöd*. Skrivningen kan uppfattas som att stödet enbart ska riktas till individen och att stödet till föräldrar, anhöriga och personal kommer att upphöra. Socialstyrelsen vill framhålla vikten av att även anhöriga och närstående får stöd och information samt att habiliteringen kan ge handledning och instruktioner till personalgrupper. Insatsen handlar också om kunskap om vilka funktionshinder som nedsättningen kan medföra och hur de kan förebyggas.

10.4.10. Begränsning av dubbel assistans

Socialstyrelsen *avstyrker förslaget att rätt till personlig assistans ska utföras av fler än en person endast ska föreligga i den mån behovet inte kan tillgodoses på annat sätt, till exempel genom att bostaden anpassas eller genom användning av hjälpmedel*. Myndigheten menar att ett sådant förslag utgör avsteg från principen att behovet ska vara faktiskt tillgodosett på annat sätt. Socialstyrelsen befarar därför att förslaget kan innebära en försämring för den enskilde. Det riskerar även att få negativa konsekvenser för den enskilde om denne behöver ansöka om och invänta utredning av bostadsanpassningsbidrag innan utredning av ansökan om personlig assistans kan bli aktuellt.

11.4.1. Ett samlat, statligt ansvar för personlig assistans

Socialstyrelsen ställer sig tveksam till förslaget om att staten ska ha ett samlat, huvudmannaskap för personlig assistans. Myndigheten instämmer med utredningens bedömning att det skulle uppstå en ökad tydlighet och enhetlighet inom personlig assistans. En annan fördel är att ett samlat huvudmannaskap skulle underlätta statistikinsamlingen, vilket skulle underlätta möjligheterna att presentera lägesbilder

och göra nationella uppföljningar. Idag är insamlingen av statistik uppdelad mellan Socialstyrelsen och Försäkringskassan, vilket innebär svårigheter att ge nationella lägesbilder och att följa utvecklingen.

Vi befarar dock att gränsdragningsproblem skulle uppstå gentemot andra insatser, framförallt mellan statlig assistans och kommunens insatser. Under de senaste åren har rättspraxis inneburit att många har fått sin statliga assistans indragen och istället fått kommunala insatser enligt LSS. De insatser som kommunen beslutat för att tillmötesgå omvårdnadsbehoven har inte alltid varit personlig assistans.

Socialstyrelsen anser dock att det är svårt att bedöma konsekvenserna av förslaget om ett samlat huvudmannaskap, eftersom utredningens förslag om kompletterande insatser inte kommer att realiseras². Myndigheten efterlyser därför ytterligare konsekvensanalyser. Vi bedömer dessutom att det finns risker med ett samlat, statligt huvudmannaskap, som behöver adresseras och lösas innan förslaget realiserar. Förslaget om statligt huvudmannaskap hänger ihop med förslagen om andra insatser för grupper som inte har kapacitet att agera arbetsgivare/arbetsledare och styra över sin assistans själv. Enligt remissmissivet kommer dessa grupper (barn och personer med kognitiva funktionsnedsättningar) få personlig assistans även fortsättningsvis, vilket Socialstyrelsen anser är positivt. Dessa grupper kan dock drabbas negativt om personlig assistans uteslutande blir en statlig insats, eftersom Försäkringskassan inte har något uppdrag att följa upp insatsens kvalitet och att behoven tillgodoses. Det riskerar därmed att uppstå en brist på insyn och uppföljning. Socialstyrelsen har ingen anledning att befara att missförhållanden är särskilt utbredda inom personlig assistans, men i de fall insatsen inte är av god kvalitet kommer det att bli svårare att upptäcka vid ett samlat, statligt huvudmannaskap.

Myndigheten anser vidare att ett samlat, statligt huvudmannaskap kan medföra tolkningssvårigheter huruvida personlig assistans är en kommunal angelägenhet eller inte. Sådana svårigheter finns till viss del redan idag, men Socialstyrelsen befarar att de kan förstärkas. Ett exempel är den rådande pandemin där det funnits otydligheter i frågan om statlig assistansersättning är en kommunal angelägenhet eller inte. Initialt var det oklart huruvida den nationella samordningen att säkra personlig skyddsutrustning för huvudmännen även skulle gälla personlig assistans i de fall avtal ingåtts direkt mellan assistansanvändare och utförare.

11.4.2 Statlig assistans fortsätter vara en socialförsäkringsförmån

Socialstyrelsen har inget att erinra mot att statens ansvar för den personliga assistansen även i fortsättningen utgörs av assistansersättning inom socialförsäkringsbalken. Myndigheten ställer sig dock tveksam till den del av förslaget som handlar om att kommunen ska svara för utförandet av personlig assistans när den enskilde begär det. Om förslaget om ett samlat, statligt huvudmannaskap realiserar befarar myndigheten att kommunerna inte kommer att ha beredskap för detta. Idag är det relativt få personer med beslut om statlig assistansersättning som väljer kommunal utförare, och många kommuner kommer därför kanske inte att ha organisationen på plats för att ta det ansvaret.

² Enligt remissmissivet.

11.4.3. Översyn av hälso- och sjukvårdsansvaret inom korttidsvistelse

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om att se över fördelningen av hälso- och sjukvårdsansvaret i samband med korttidsvistelse och om kommuner och regioner bör få utökade möjligheter att avtala om hur ansvaret för hälso- och sjukvården kan fördelas mellan huvudmännen.

I sammanhanget är det värt att notera att det i 12 kap. 1 § HSL enbart står att kommunen ska erbjuda en god hälso- och sjukvård åt den som efter beslut av kommunen bor i en sådan boendeform eller bostad som avses i 5 kap. 7 § tredje stycket SoL. I förarbetena till LSS uttalas dock att insatsen bostad med särskild service för vuxna enligt LSS också är sådana bostäder som avses i socialtjänstlagen och att kommunerna därför har ett hälso- och sjukvårdsansvar för personer som bor i en bostad med särskild service. Denna skrivning har bildat praxis, men har aldrig förts in i HSL. Om avsikten med förslaget är att hälso- och sjukvårdsansvaret i samband med korttidsvistelse kan komma att skrivas in i HSL bör även de andra verksamheterna tas med.

12.7.4 Ersättningen bör differentieras

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om fyra olika schablonbelopp, med kommentarer. Utredningen föreslår att schablonbeloppet bör vara lägre för de assistenter som lever i samma hushåll som assistansanvändaren än för de assistenter som inte gör det. Socialstyrelsen vill dock understryka att även anhörigassistenter kan behöva vidareutbildning och ersättning för att delta i aktiviteter som de annars inte skulle deltagit i. Sådana kostnader bör därför räknas in i schablonersättningen för den som lever i hushållsgemenskap med den enskilde.

13.3.3. Kommunernas uppföljningsansvar

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget att det tydligt ska framgå av lagen att kommunen fortlöpande ska följa upp vilka som omfattas av lagen, vilka deras behov av stöd och service är och att kommunen ska verka för att dessa personer får sina behov tillgodosedda. Socialstyrelsen menar dessutom att en skyldighet att följa upp insatser på individnivå också bör skrivas in i lagen, likt förslagen i Hållbar socialtjänst – En ny socialtjänstlag (SOU 2020:47).

13.4.3. Tillståndsplikt för nya insatser

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om tillståndsplikt för personlig service och boendestöd. Socialstyrelsen ställer sig positiv till förslaget om att utreda om frekvenstillsyn kan medföra positiva effekter för kvaliteten i gruppboendestäder enligt LSS. Myndigheten menar att den systematiska granskning som frekvens-tillsyn innebär skulle kunna medföra innebära ökade möjligheter att upptäcka och åtgärda missförhållanden. Samtidigt är frekvenstillsyn en förhållandevis resurskrävande verksamhet som kan riskera att tränga undan en effektiv riskbaserad tillsyn inom området. Detta kan leda till att de positiva effekterna begränsas. Socialstyrelsen menar därför att förslag om frekvenstillsyn bör omfatta båda dessa perspektiv.

13.5.5. Utbildningsmaterial om LSS

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget att vi bör få i uppdrag att sammanställa och publicera utbildningsmaterial. Socialstyrelsen instämmer i bedömningen om vikten av att öka förståelsen för de olika roller den som ger eller får stöd enligt LSS samt den som företräder någon i LSS-personkrets har.

14.2. En ny LSS-lag ersätter den nuvarande

Socialstyrelsen tillstyrker delvis förslaget att en ny lag om stöd och service till vissa personer med funktionsnedsättning ska ersätta den nuvarande, om det innebär att lagtexten ersätts av den föreslagna författningstexten. Myndigheten anser dock att författningsförslaget som presenteras i utredningen innehåller en del brister. Ett exempel är att regeln om god kvalitet ligger under *Att anmäla och avhjälpa missförhållanden*. Socialstyrelsen ställer sig tveksam till att god kvalitet endast skulle handla om avsaknad av missförhållanden. I förslaget till ny författningstext återfinns i kap. 5 de grundläggande kriterierna för rätt till insats, det vill säga att den enskilde ska ha behov av sådan hjälp och att behovet inte tillgodoses på annat sätt. Utöver dessa kriterier finns i förslaget nya kriterier inskrivna i bestämmelserna för varje insats. Exempelvis ska *korttidsvistelse* enligt förslaget bara ges till den som har behov av stöd för miljöombyte och rekreation eller till närstående för avlastning. Flera av kriterierna för respektive insats är nya och har tidigare inte funnits i LSS. Socialstyrelsen ställer sig tveksam till om konsekvenserna för dem som söker insatser är tillräckligt utredda. De nu tillagda kriterierna riskerar att få stora konsekvenser för tillämpningen av lagen. Vissa av kraven kommer från tidigare förarbeten och praxis, men riskerar att bli mer styrande och begränsande när de formuleras i lagtext på detta sätt. Socialstyrelsen avstyrker därför att kriterier för insatser tas in i bestämmelserna för respektive insats.

Socialstyrelsen ställer sig positiv till att bestämmelsen *Den enskilde ska genom insatserna tillförsäkras goda levnadsvillkor* nu flyttas till kapitlet om kvalitet. Det innebär ett behövligt förtydligande av avsikten med bestämmelsen.

I förslaget förekommer vissa underrubriker och beskrivningar av innehållet i författningstexterna. Skrivningarna återfinns i 6 kap. Insatser och stöd. Socialstyrelsen menar att dessa kan tas bort för att underlätta läsning och inte skapa ofrivilliga avgränsningar.

14.6. Ett stärkt barnperspektiv i LSS

Socialstyrelsen tillstyrker förslaget om ett stärkt barnrättsperspektiv i LSS, bland annat att det av lagen ska framgå att barnet ska få relevant information om sina rättigheter och de beslut som kan komma att fattas och dess konsekvenser. Myndigheten förordar emellertid att skrivningarna om barnrättsperspektivet harmonieras med artikel 7.3 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Vi föreslår därför att författningsförslaget i 5 kap. 4 § kompletteras med följande mening: *För att få möjlighet att framföra sina åsikter ska barnet erbjudas stöd anpassat till funktionsnedsättningen och ålder.*

14.8. Kunskapsstöd gällande de nya insatserna

Socialstyrelsen ställer sig positiv till förslaget att myndigheten ska ta fram kunskapsstöd avseende innehållet i de nya föreslagna insatserna. Myndigheten tillstyrker därför de delar av förslaget som fortfarande är aktuella, men vill understryka vikten av att insatserna beskrivs tydligt i propositionen. Socialstyrelsen bygger sina produkter på förarbetsuttalanden och prejudicerande domar, alternativt forskning, evidens och beprövad erfarenhet. Inget av detta finns för de nya insatserna. Därför är det av största vikt att propositionen blir utförlig i beskrivningen av de nya insatserna vad gäller syfte, mål och innehåll.

14.9. Informationsinsatser inför lagändringarna

Socialstyrelsen tillstyrker delvis förslaget att myndigheten och Försäkringskassan, i samarbete med Sveriges Kommuner och Regioner och kommunerna, ska planera och genomföra informationsinsatser i god tid innan förändringarna träder i kraft. Socialstyrelsen instämmer i vikten av samlad information och att de som behöver söka om sina insatser får riktad information. Vi ställer oss dock tveksamma till att Socialstyrelsen som nationell myndighet ska ansvara för information som riktar sig till enskilda. Socialstyrelsen menar att det bör vara huvudmännens ansvar eftersom mycket av informationen behöver vara individanpassad och innehålla konkreta uppgifter om vem den enskilde bör kontakta.

17.6. Uppföljning och utvärdering av effekterna

Socialstyrelsen tillstyrker att myndigheten får i uppdrag att följa upp och utvärdera effekterna av de förändringar som föreslås med avseende på övriga relevanta aspekter. Socialstyrelsen instämmer i att realiserade förslag bör följas upp och utvärderas, men vill understryka vikten av en baslinjemätning att följa upp mot.

Socialstyrelsen avstyrker att Jämställdhetsmyndigheten får i uppdrag att följa upp och utvärdera effekterna av de förändringar som föreslås med avseende på jämställdheten mellan kvinnor och män respektive flickor och pojkar. Socialstyrelsen anser att det torde bli problematiskt att genomföra en särskild utvärdering av jämställdhetsperspektiv, såväl ur ett metodologiskt som ur ett resursperspektiv. Myndigheten menar att det är mer ändamålsenligt att inkludera ett jämställdhetsperspektiv i uppdraget till Socialstyrelsen och att det i uppdraget anges att Socialstyrelsen ska samverka med Jämställdhetsmyndigheten. Socialstyrelsen är en JIM-myndighet och inkluderar sedan flera år tillbaka ett systematiskt jämställdhetsperspektiv i sina utvärderingar.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Olivia Wigzell. I arbetet har avdelningscheferna Natalia Borg, Erik Höglund, Zara Warglo och Jenny Rehnman samt enhetschefen Eva Wallin deltagit. Föredragande har varit sakkunnig Karin Flyckt.

Socialstyrelsen

Olivia Wigzell

Karin Flyckt